

V pouličných kaviarňach

Sima Martausová

Keď život znie akusticky v pouličných kaviarňach
Kde ma kofeín neprebúdzá ani zbrane nezrania
Kde mnou búrka nepremokne, a kde ohňom nezhorím
Vrývam čiarky do kôry a rátam dni, kedy si budeme bližšie

Keď ma zrady nezarazia a blázni ma nezrazia
A keď budem druhá zas ja, nezľaknem sa poradia
Do očí Ti rada vkladám zopár textov k pesničkám
Preto šťastie nehýčkam, lebo neviem, čo prinesie zajtra

Keď sa naše líca spoja, a potom aj pohľady
Stále čakám na tvoj prvý krok, čo aj tak nespravíš
Asi mi už nepomáha chodiť k druhým po rady
Schovávam do trávy vtipné a zaľúbené postavy

Keď sa stane, čo sa má stať a zvyknem si na prehry
Vtedy ľahšie udržím sa, aj keby ma predbehli
Maliarske plátna nechám vytvoreným šansónom
A môj obraz nech si spieva v tichu, hoc aj za domom

A budem spať do rána, dlho a sladko
Keď si nájdeš ku mne cestu
Tak si nájdi ku mne cestu

Keď život znie akusticky v pouličných kaviarňach
Kde ma kofeín neprebúdzá ani zbrane nezrania
Vtedy budem správne zrelá, nech ma môžeš odtrhnúť
Zo stromu do dlane a do srdca, a tam Ti ostanem...□